

Arrest

nr. 83 588 van 25 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding,
2. de stad Mechelen, vertegenwoordigd door de burgemeester

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 februari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het e-mailbericht van de stad Mechelen van 8 februari 2012 waarbij geweigerd wordt om de aanvraag tot gezinshereniging in ontvangst te nemen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 maart 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van beide verwerende partijen.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. MOERMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat B. DE KEYSER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker meldde zich na zijn aankomst in België aan bij de stad Mechelen met zijn paspoort en Schengenvisum. Op 8 december 2011 werd aan verzoeker een aankomstverklaring afgeleverd.

Op 2 februari 2012 ontving de stad Mechelen een aangetekend schrijven van de advocaat van verzoeker aangaande een aanvraag tot gezinshereniging op grond van artikel 40*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Middels een e-mailbericht van 8 februari 2012 werd aan de advocaat van verzoeker meegedeeld dat hij zich persoonlijk diende aan te bieden met de nodige documenten teneinde een aanvraag tot gezinshereniging in te dienen. Tevens werd aan de advocaat van verzoeker meegedeeld dat de huidige wetgeving geen gezinshereniging meer voorziet voor ascendenten van een meerderjarige Belg. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding vraagt om buiten de zaak te worden gesteld.

In casu blijkt uit de uiteenzetting van de feiten dat het e-mailbericht van 8 februari 2012, dat de bestreden beslissing uitmaakt, uitgaat van de stad Mechelen. Aldus wordt de eerste verwerende partij buiten de zaak gesteld.

3. Over de ontvankelijkheid

De tweede verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid op stellende dat het e-mailbericht van 8 februari 2012 geen aanvechtbare beslissing uitmaakt.

Een beroep tot nietigverklaring is krachtens artikel 39/1, § 1, tweede lid *juncto* artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet slechts ontvankelijk indien het gericht is tegen een individuele beslissing genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Met een beslissing wordt een “uitvoerbare beslissing” bedoeld, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijzigingen te beletten (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Ontvankelijkheid in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, 14).

Nergens uit het e-mailbericht van de stad Mechelen blijkt een wijziging in de rechtstoestand van verzoeker. Het e-mailbericht is louter opgesteld ten informatieve titel en kan niet worden beschouwd als een absolute weigering om een gezinshereniging in ontvangst te nemen. In dit bericht wordt duidelijk aangegeven dat een aanvraag tot gezinshereniging enkel aan het loket van de dienst vreemdelingenzaken van de stad Mechelen kan worden ingediend en dit door de aanvrager in kwestie. Immers bepaalt artikel 52, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: *“het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter”* en dus niet via een aangetekend schrijven van de advocaat van de aanvrager. Tevens wordt verzoeker op de hoogte gesteld van de gewijzigde wetgeving, hetgeen ook louter als een informatie kan worden beschouwd. Verzoekers beschouwing dat een dergelijke mededeling werd gegeven nadat de stad Mechelen zich bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel had geïnformeerd, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststelling. De centrale dienst heeft het stadsbestuur er enkel op gewezen dat de wetgeving gewijzigd was.

Het e-mailbericht van 8 februari 2012 verbiedt verzoeker niet om een verblijfsaanvraag in te dienen met respect voor de wettelijke bepalingen voorzien in de vreemdelingenwet.

Het e-mailbericht is geen aanvechtbare beslissing en derhalve is huidig beroep onontvankelijk.

Op verzoekers vraag, gesteld ter terechtzitting, om de zaak aan te houden nu er reeds verschillende vragen werden gesteld aan het Grondwettelijk Hof betreffende de discriminatie van Belgen ten opzichte van Unieburgers door de wetswijziging van 8 juli 2011, kan niet worden ingegaan nu duidelijk blijkt dat er *in casu* geen aanvechtbare beslissing is.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU